

Sygn. akt: XII C 1703/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Częstochowie XII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Monika Kurc
Protokolant:	sekr. sądowy Ewa Kwiatkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2017 r. w Częstochowie na rozprawie

sprawy z powództwa Z. P.

przeciwko A. P.

o wydanie rzeczy ruchomej

1. Oddała powództwo;
2. Nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 maja 2016 r. powód Z. P. domagał się nakazania pozwanemu A. P. wydania ciągnika marki U. (...), o nr rej (...) lub zapłaty kwoty 8400 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od miesiąca maja 2014 r.

W uzasadnieniu powód podał, iż zakupił przedmiotowy ciągnik w dniu 4 grudnia 1999 r. wyłącznie na swoje nazwisko. Umowa kupna sprzedaży ciągnika została zniszczona przez pozwanego A. P., który sporządził nową umowę i wpisał siebie jako współwłaściciela ciągnika. Powód podkreślił, iż obecnie ciągnik jest zarejestrowany na pozwanego, ale stanowi wyłącznie jego własność. To on ponosił wszelkie koszty utrzymania ciągnika. Powód wskazał, iż wartość ciągnika to kwota 8400 zł. Powód podał także, iż prowadzi gospodarstwo rolne i bez ciągnika nie jest w stanie funkcjonować w tym gospodarstwie.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany podał, iż jest posiadaczem spornego ciągnika, gdyż jest jego wyłącznym właścicielem na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie, sygn. akt II Ns 3871/13.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 19 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy w Częstochowie w sprawie II Ns 3871/13 dokonał zniesienia współwłasności ciągnika rolniczego marki U. (...), o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 1976 stanowiącego współwłasność w częściach równych powoda Z. P. oraz pozwanego A. P., w ten sposób, iż przyznał przedmiotowy ciągnik na wyłączną

własność A. P.. Tytułem spłaty zasądzono od A. P. na rzecz Z. P. kwotę 3000 złotych. W dniu 13 maja 2014 r. pozwany dokonał spłaty na rzecz powoda kwoty 3000 zł.

Sporny przedmiot znajdowały się do czasu zakończenia postępowania o zniesienie współwłasności na nieruchomości Z. P., po czym został przejęty przez A. P.. Obecnie ciągnik rolniczy marki U. (...) stanowi wyłącznie własność pozwanego i jest w jego posiadaniu.

W dniu 18 grudnia 2015 r. powód pisemnie wezwał pozwanego do wydania ciągnika rolniczego marki U. (...).

(dowód: wezwanie k. 3, ksero dowodu rejestracyjnego k. 11, potwierdzenie zapłaty k. 20, oświadczenie powoda k. 26, oświadczenie pozwanego k. 26, akta SR w Częstochowie sygn akt II Ns 3871/13, postanowienie k. 19).

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie powołanych powyższej dowodów, w tym w szczególności na podstawie dowodów z dokumentów, albowiem ich prawdziwość nie budziła wątpliwości, a okoliczności z nich wynikające były spójne i logiczne.

Art. 222 par. 1 kc stanowi, iż właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą.

Zgodnie z ogólną zasadą ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) ,powód (właściciel) jest zobowiązany udowodnić, że pozwany faktycznie włada, będąc nieuprawnionym, jego rzeczą.

Żeby mówić o roszczeniu windykacyjnym, muszą być spełnione dwa warunki , czyli treścią roszczenia musi być wydanie rzeczy, a po drugie, musi ono wynikać z prawa własności.

Powód twierdząc, że sporna ruchomości stanowi jego własność powinien ten fakt udowodnić. Zdaniem Sądu ta przesłanka nie została przez powoda w niniejszej sprawie spełniona. Na mocy prawomocnego postanowienia z dnia 19 lutego 2014 r. Sądu Rejonowego w Częstochowie, sygn. akt II Ns 3871/13 zniesiono współwłasności ciągnika rolniczego marki U. (...) i jego wyłącznym właścicielem stał się pozwany A. P.. Powód w żaden sposób nie wykazał aby po wydaniu przedmiotowego orzeczenia nastąpiła zmiana w prawie własności spornego ciągnika na podstawie której to on stał by się jego właścicielem.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji na mocy powołanych przepisów prawa.

Sąd odstąpił od obciążenia powoda kosztami procesu. Miał przy tym na względzie zasadę wyrażoną w art. 102 k.p.c. który stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu; jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Przepis nie konkretyzuje pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, toteż ich kwalifikacja pozostawiona jest sądowi, który – uwzględniając całokształt okoliczności sprawy – powinien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości. Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, lecz także dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony.

W niniejszej sprawie, Sąd uznał, że obciążeniu powoda kosztami procesu sprzeciwiają się względy słuszności i zachodzi przypadek szczególnie uzasadniony ze względu na przedmiot sprawy. Powód był subiektywnie przekonany o słuszności swych roszczeń, jak również samodzielnie wytoczył powództwo bez udziału pełnomocnika. Użytkował sporny ciągnik, remontował go i finansował przez wiele lat . W chwili obecnej znajduje się w bardzo trudnej sytuacji majątkowej i życiowej. Jest osobą schorowaną, bez stałego miejsca zamieszkania. Dodatkowe koszty procesu w sposób zasadniczy wpłynęłyby na pogorszenie i tak bardzo już trudnej sytuacji życiowej powoda, dlatego Sąd uznał za celowe zastosowanie szczególnej normy prawnej i nie obciążył go kosztami procesu.